

били най-опасни за българския народъ. Презъ Дунава винаги налитали гладни, безпокойни и силни скитници. Тѣ навлизали въ българскитѣ земи и оплячкосвали всички села. Българскитѣ селяни едва могли да се спасяватъ въ горитѣ изъ гънкитѣ и долините на Стара планина. Българскитѣ боляри излизали заедно съ малкото византийски граничари противъ скитнишкитѣ пълчиша ала не могли да ги спратъ,⁸ нито да ги изгонатъ задъ Дунава. Скитницитѣ печенеги, узи, кумани, като ограбвали северна България, прехвърляли Стара планина, навлизали въ Тракия, та нападали Стара-Загора, Пловдивъ, Одринъ и често достигали до Цариградъ. Отъ Тракия скитницитѣ минавали въ Македония и къмъ София.

Тѣзи чести нападения на скитнишки и грабителски народи били най-опасни за българския народъ. Той не можалъ нито кжщи да си построи, нито да обработва полскитѣ земи, нито да отглежда добитѣкъ, защото всичко било изложено на грабежъ отъ неприятелитѣ.

По тази причина българскитѣ боляри и народътъ въ тѣхнитѣ области гледали да се укрепятъ въ нѣкои планински кжтъ и така да се спасяватъ и запазватъ.

Скривалището на братя Асеновци

Разгледайте малката карта, която имате предъ себе си тука. Вижете, какъ Търново е обиколено съ високи и недостъпни бърда. Едно бърдо иде отъ Севлиево и стига до Търново. Рѣка Янтра го прерѣзва, то се извива като джга и обикаля града, па потегля на изтокъ къмъ Тузлука и Герлово.

Между това преградно бърдо и Стара планина има доста широко пространство, препълнено съ низки планински бърда и много долини. Отъ Севлиево до Герлово и Сливенъ текатъ 7 рѣки, които се вливатъ въ главното корито на Янтра. Отъ билото на Стара-планина до търновското бърдо и отъ Севлиево до Стара-рѣка могатъ да живѣятъ до 100,000 души население. Въ